



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 93/2020
06.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Пантовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.566/2018 од 09.07.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 976/2019 од 28.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2020.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Пантовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.566/2018 од 09.07.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 976/2019 од 28.10.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.566/2018 од 09.07.2019. године, према окривљеном АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која може трајати најмање 6 месеци, а најдуже 2 године, с тим што ће суд накнадно одлучити о престанку мере. Применом одредбе члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, како је то ближе опредељено у изреци. На основу члана 261. ЗКП обавезан је окривљени АА да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења, а на основу члана 262. ЗКП обавезан је окривљени да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини трошкова суд одлучити посебним решењем.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 976/2019 од 28.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Вујина изјављена против решења Вишег суда у Београду К.566/2018 од 09.07.2019. године и исто потврђено.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Пантовић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине у делу који се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или иста преиначи и својом пресудом одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је окривљени АА кривично дело из члана 246. став 1. КЗ извршио као млађи пунолетник (у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет имао је 19 године), те да се у односу на њега имају применити и одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, како то прописује одредба члана 1. став 2. наведеног закона, имајући у виду да степен опште душевне развијености не одговара календарском узрасту и да је реч о личности у фази развоја о чему су се изјашњавали вештаци. Такође се наводи, да су нижестепени судови повредили законску одредбу из члана 79. став 1. наведеног закона и да су доносећи побијана решења, којим су окривљеног АА обавезали на плаћање трошкова кривичног поступка повредили и одредбу члана 264. став 1. ЗКП, која прописује да ће суд, када окривљеног огласи кривим изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Окривљени АА није оглашен кривим, већ му је изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, због чега га првостепени суд није могао обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка. По ставу одбране, у конкретном случају, будући да се на окривљеног АА, имајући у виду степен опште душевне развијености који не одговара његовом календарском узрасту, морају применити одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, како то прописује законски пропис из члана 1. став 2. наведеног закона, тако мора доћи и до примене члана 79. истог закона, који јасно прописује да се окривљени АА не може обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка, будући да му је изречена васпитна мера, те сходно томе и примене Законика о кривичном поступку, који у члану 264. став 1. прописује обавезу окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка само када је оглашен кривим, а што није случај са окривљеним АА, због чега, јасно произилази да је побијаним решењима повређен закон на штету окривљеног, будући да није могао бити обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује, иако не нумерише, на повреду кривичног закона из члана 441. став 4.ЗКП.

Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и, с тим у вези, у образложењу решења, на страни три став четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.